

Prekenverkstedet

Den Norske Israelsmisjon

<http://www.israelsmisjonen.no/ressurser/materiell/prekenverksted>

5. søndag i åpenbaringstida – 5. februar 2017

Prekentekest: Mark.2.1.12

Lesetekst I: 1 Mos 15,1-6

Lesetekst II: Rom 4,1-8

Guds Sønn og fire frimodige fyrer

Dagen

Det er i år den siste av åpenbaringssøndagene og fokuset er på den frelsende tro på Jesus som Messias. Prekentekestene på alle de tre siste søndagene i åpenbaringstida handler om Jesus som gjør under.

Til teksten

Markus innleder evangeliet sitt med en kort fortelling om døperen Johannes og dernest om Jesu dåp og fristelse før han fortsetter med å fortelle om hvordan Jesus slo seg til i Kapernaum og begynte sin virksomhet. Etter en kort runde i noen småbyer. *La oss gå videre til småbyene her omkring, så jeg kan forkynne der også. 1.38*, er han noen dager senere tilbake i Kapernaum der han nå er bosatt. Interessen for ham er svært stor (*Alle leter etter deg 1,37*), og snart er svært mange samlet, blant den noen skriftlærde. På en uventet måte får fire menn en lam mann fram til Jesus som i første omgang tilgir mannens synder. Dette både overrasker og irriterer ikke minst de skriftlærde. Jesus forstår hvorfor og beviser sin messianitet ved å reise opp den lamme.

Den populære nye nabo

Jesus var blitt godt mottatt på sitt nye hjemsted. I synagogen ble folk forundret over hans myndige lære. Helbredelsen både av en som var besatt av en ond ånd, Peters svigermor og en spedalsk førte til at *ryktet om ham kom straks ut overalt i hele Galilea-området 1,28 og folk kom til ham fra alle kanter 1.45* Jesus var nettopp kommet hjem igjen, og ryktet spredte seg. Folk snakket sammen! De delte det de hadde fått visst! *Hele byen var samlet utenfor døren (1.33)* noen dager tidligere, men nå kom det så mange at det ikke var plass der inne i gårdsrommet engang. Det sto folk helt ute i gata. Lukas forteller også at *det satt fariseere og lovlærere der som var kommet fra alle landsbyene i Galilea og Judea, og fra Jerusalem. 5,17*

Omsorg for den hjelpeløse

Fire menn fant ut at en kjenning, venn eller slektning ikke ville kunne komme i kontakt med Jesus under slike omstendigheter siden han var lam og at han trengte det mer enn mange andre. De må ha hatt en sterk tro på at Jesus kunne hjelpe vennen deres. Men ikke en gang fire frimodige karer klarte å få banet vei gjennom flokken med båren. Løsningen ble å ta båren med den lamme på opp på taket via en stige eller en utvendig trapp. Der måtte de rive bort noe av taket som besto av leirmasse blandet med strå og under der igjen noen greiner. Etter å ha fått en åpning, kunne de fire båren ned mellom de store takbjelkene. Hvordan dette kan ha forstyrret den «selebre» flokken som

satt under, kan en bare fantasere om. Men Jesus tok straks regien. Han «så deres tro», men enset ikke på annen måte de fire som satt oppe på taket. Han sa at den lammes synder var tilgitt!

Omsorgen, oppfinnsomheten og en ganske så stor frekkhet hos fire karer førte til at en venn fikk del i frelsen! Hvor mange er det omkring oss som er både åndelig lammet og hjelpeløse på så mange måter når det gjelder å komme i nærheten av Ordets forkynnelse? Og hvor lite fantasi og frimodighet har ikke vi som i dag skulle være Ordets formidlere? Eller mangler det tro på Han som er troens opphavsmann? Kunne bare dette stuntet gitt oss et virkelig kick til å bringe vår neste inn under Ordets hørelse!

Hvem er han?

Ordet med stor O bruker Bibelen 2011 25 ganger i NT. Det brukes ikke i Matteus, men to ganger i Markus, her og i 16,20, det siste verset i evangeliet. Lukas bruker det bare en gang (1,2), Johannes bruker det fire ganger i Prologen. Det brukes åtte ganger i Apostlenes Gjerninger og det finnes ti ganger i brevlitteraturen. I de aller fleste tilfeller dreier det seg om å forkynne eller å høre/ta imot evangeliet.

Hva Jesus talte om, forteller ikke Markus, men språkbruken minner sterkt om virksomhet apostlene drev da de dro omkring med evangeliet. Den store folkemengden kan nok ha kommet for å høre hva Jesus hadde å si, men kanskje aller mest med forventninger om at det kunne skje mirakler. *Alle ble forferdet; de snakket i munnen på hverandre og sa: «Hva er dette? En ny lære – og med myndighet! 1,27* Hvem er denne fremmede? Det var forventet at når Messias kom, skulle han både rense spedalske, åpne blindes øyne og få lamme til å gå. I så måte var Jesus i ferd med å kunne kvalifisere seg til messias-tittelen. Og det var kanskje det de skriftlærde var ute for å sjekke. Men Jesus gjør noe helt uventet og uhørt: han tilgir den lamme hans synder! *Men den som ikke har det (gjerninger), men som tror på ham som rettferdiggjør den ugudelige, blir regnet som rettferdig fordi han tror. Rom.4.5.* Om de fire oppe på taket kunne vise til gjerninger, så kunne i alle fall ikke den lamme det i samme grad. Det var en klar oppfattelse at det var kun Gud som kunne tilgi synder, *Salme 103.3* og *Jes 43.25*. Samtidig var det viktig å få tilgivelse. Både de daglige ofringene i tempelet og den årlige feiringen av forsoningsdagen understreket det. Her sto det altså nå en bygningsmann fra Nasaret og gjorde det som bare Gud hadde makt og myndighet til! *«Hvordan kan han si slikt? Han spotter Gud!» v7. Det* var noe *de tenkte med seg selv*, og derfor er det bare Jesus som registrer det. Og det kunne han fordi han ikke bare var en Messias etter deres forventninger, men han var Gud selv kommet i menneskers skikkelse. Han gjorde det som bare Gud hadde makt til, fordi han var Gud! *Selv kommer han og frelser dere. Da skal blindes øyne åpnes og døves ører lukkes opp. Da skal den lamme springe som en hjort, Jes 35,4-6*

Men for at de skulle forstå dette at Messias, eller Menneskesønnen, hadde makt på jorden til å tilgi synd, helbreder Jesus den lamme. Han er den profetene talte om. Men de talte også om at Messias skulle være Guds sønn. Om folket inne i huset og ute i gårdsrommet og langt ute i gata forsto det, er ikke godt å si. Folk var i alle fall ute av seg av undring og vek unna slik at det var mulig for mannen å *springe som en hjort hjem med baren. Noe slikt har vi aldri sett*, sa de.

Nå har vi sett det og hørt det! La oss gå frimodig i tro på Ham som kan gjøre langt mer enn det vi forstår å be om!

Per Larsen

Tidl. Misjonssekretær

per-larsen@lyse.net